

19.9.40

נפרדתי אמש מאורד. הוא קיבל פקודה ללכת מיד למצרים
ולהתייצב בפני ווייזול. "בשום אופן ומסיבה אין הוא רשאי ללכת
לא"י". הוא היה המום, מיואש ומורתא. הבינותי לנפשו - אך נחמתי
אותו קצת בהבטחה שאיש מאתנו - בכל מקום שנהיה בו: אני אולי
באמריקה, משה בארץ וגם חיים בלונדון - לא נשכח אותו אף רגע,
ואם דברנו יקום ויקום צבא יהודי - הוא יעמוד בראשו. ספרתי לו
"בריתת הדמים" של שלום עליכם על סטודנט רוסי שעה עצמו ליהודי
ומה עלה לו בגלל זה ושגורלו הוא גורלנו עכשיו. אולם דווקא
עכשיו אין יסוד ליאוש - אם רק א"י לא תפול בינתיים בידי האויב.
בינתיים, נפגש חיים (אתמול אחר הצהריים) עם עידן ולפי
דבריו הבטיח ע. שכוונת הממשלה עכשיו הוא שהיחידה היהודית
תשרת במזרח הקרוב.

15./.